

Sygn. akt IV CSK 299/16

POSTANOWIENIE

Dnia 8 grudnia 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Karol Weitz

w sprawie z powództwa A. B. , D. Z., M. S., W. L., A. W., M. S., K. D. i K. T.
przeciwko E. Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w Ł.
o ochronę dóbr osobistych i zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 8 grudnia 2016 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powodów M. S. i M. S.
od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)
z dnia 12 listopada 2015 r., sygn. akt I ACa (...),

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być wobec tego osiągnięty tylko przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych jedynie przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

W niniejszej sprawie nie zachodzą przesłanki przyjęcia do rozpoznania skargi kasacyjnej od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 12 listopada 2015 r. W skardze kasacyjnej powołano się na występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego.

Zgodnie z utrwalonym poglądem orzecznictwa, przedstawienie okoliczności uzasadniających rozpoznanie skargi kasacyjnej ze względu na tę przesłankę polega na sformułowaniu zagadnienia i wskazaniu argumentów, które prowadzą do rozbieżnych ocen. Musi przy tym chodzić o zagadnienie nowe, dotychczas nierozpatrywane w judykaturze, które zarazem ma znaczenie dla rozpoznania wniesionej skargi kasacyjnej (por. postanowienia z dnia 10 maja 2001 r., II CZ 35/01, OSNC 2002, nr 1, poz. 11 i z dnia 11 stycznia 2002 r., III CKN 570/01, OSNC 2002, nr 12, poz. 151). Przesłance tej nie odpowiada sformułowane przez skarżących pytanie, czy emisja odorów przez pozwaną na sąsiednie nieruchomości stanowi naruszenie dóbr osobistych: godności, nietykalności mieszkania i zdrowia. W tym kształcie problem ten zmierza w istocie do przesądzenia zasadności roszczenia dochodzonego w sprawie, opartego na konkretnych okolicznościach faktycznych. Nie zawiera on natomiast w sobie jakiegokolwiek kwestii o ogólnym charakterze, związanej z wykładnią przepisów

prawa, która mogłaby spełniać przesłankę istotnego zagadnienia prawnego w opisanym wyżej rozumieniu.

Z tych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

jw